

UPDATE

HANDHAVING

september_2022

Onder redactie van:

Chantal van Mil

Advocaat
024 - 381 83 12
c.van.mil@hekkelman.nl

1. Ongeloofwaardige ontkenning eigendom aanhanger. Wel langere tijd wagens gestald. Oproep Afdeling: inspanssen om oplossing te vinden.

ABRvS 7 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2609

Voor het eerst in hoger beroep aangevoerd dat aanhanger niet van hem is. Niet geloofwaardig. Geen bijzondere omstandigheden, maar Afdeling vindt het gewenst dat het college in gesprek blijft om een oplossing te vinden. Het is voor hen belangrijk dat zij een plek hebben waar zij legaal hun pakwagens kunnen stallen. Dat kunnen zij al tientallen jaren niet. Voor andere kermisexploitanten is ook een oplossing gezocht. Niet valt in te zien waarom het college zich niet zou kunnen inspanssen om een oplossing te vinden voor appellant en andere achterblijvers.

[lees verder...](#)

2. Voor oplegging LOB niet van belang of degene aan wie de last wordt opgelegd overtreder is. Onvoldoende basis om specifiek appellant als overtreder van het zonder vereiste omgevingsvergunning bouwen en in stand laten van de hekwerken aan te merken.

ABRvS 7 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2606

Voor oplegging LOB is niet van belang of degene aan wie de last wordt opgelegd overtreder is. Anders dan bij dwangsomaanschrijving, gaat het bij bestuursdwangaanschrijving om een geboden gelegenheid om - ter voorkoming van het optreden door het bestuursorgaan zelf - maatregelen te treffen om de illegale situatie te beëindigen. Niet aannemelijk gemaakt dat appellant overtreder is. Aanmerking van appellant als overtreder is uitsluitend gebaseerd op de uitlatingen die [persoon] heeft gedaan over dierenweide, dat deze al gedurende zeker 40 jaar in gebruik is van de familie en dat enkel de familie, waaronder appellant, woonde op naastgelegen woonwagencamp. Onvoldoende basis om specifiek appellant als overtreder van het zonder vereiste omgevingsvergunning bouwen en in stand laten van de hekwerken aan te merken.

[lees verder...](#)

3. Houden van paarden niet in strijd met woonbestemming. Ruimtelijke uitstraling.

ABRvS 14 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2586

Houden van paarden i.c. niet in strijd met woonbestemming. Ook zonder bedrijfsmatig gebruik kan sprake zijn van activiteiten die vanwege hun aard, omvang of intensiteit in strijd zijn met de woonbestemming. Hangt af van de specifieke omstandigheden van het geval. Daarbij is bepalend of de ruimtelijke uitstraling die dat gebruik gezien zijn aard, omvang en intensiteit heeft, van dien aard is dat deze planologisch gezien niet meer valt te rijmen met de woonfunctie van het betrokken perceel. Of de activiteit een inrichting in de zin van artikel 1.1, eerste lid, van de Wm is, is daarvoor niet bepalend. Dat de mestput een inrichting is, is dus geen reden om te oordelen dat er strijd met de woonbestemming is.

[lees verder...](#)

4. Kostenverhaal. Alleen daadwerkelijke kosten verhalen. Afronden naar boven mag niet.

ABRvS 21 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2734

Nu het college een hoger bedrag heeft verhaald dan gelet op de eigen kostenberekening mogelijk was, komt het besluit alleen daarom al voor vernietiging in aanmerking.

[lees verder...](#)

5. Verwijdering schoorsteenkanaal. College mocht zich baseren op bouwtekening pand, want geen toegang verleend tot ruimte waar schoorsteen zich bevindt.

ABRvS 28 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2813

College heeft aannemelijk gemaakt dat de draagconstructie door het verwijderen van het schoorsteenkanaal is veranderd. Dit standpunt van het college is vervolgens bevestigd in het verslag van de STAB. Aannemelijk dat de draagconstructie is veranderd. Omgevingsvergunningplichtig.

[lees verder...](#)

6. Lancering Platform handhaving en toezicht in de fysieke leefomgeving.

Op donderdag 13 oktober is het Platform handhaving en toezicht in de fysieke leefomgeving gelanceerd. Het was een geslaagde middag, leuk om de gezichten achter de kijkers van het webinar eens te zien!

Meer informatie over het Platform vind je onderaan deze update.

[lees verder...](#)

1. Ongeloofwaardige ontkenning eigendom aanhanger. Wel langere tijd wagens gestald. Oproep Afdeling: inspannen om oplossing te vinden.

ABRvS 7 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2609

Voor het eerst in hoger beroep aangevoerd dat aanhanger niet van hem is. Niet geloofwaardig. Geen bijzondere omstandigheden, maar Afdeling vindt het gewenst dat het college in gesprek blijft om een oplossing te vinden. Het is voor hen belangrijk dat zij een plek hebben waar zij legaal hun pakwagens kunnen stallen. Dat kunnen zij al tientallen jaren niet. Voor andere kermisexploitanten is ook een oplossing gezocht. Niet valt in te zien waarom het college zich niet zou kunnen inspannen om een oplossing te vinden voor appellant en andere achterblijvers.

“Overtreder?”

5. De eigenaar of rechthebbende van de aanhanger waarmee de in geding zijnde overtreding is begaan, of degene die dat claimt te zijn, moet worden aangemerkt als overtreder in de zin van artikel 5:1, tweede lid, van de Awb.

6. [appellant] stelt voor het eerst in hoger beroep dat de aanhanger niet van hem is. Hij was naar eigen zeggen tot en met de procedure in beroep in de veronderstelling dat het om zijn aanhanger ging, maar blijkens de foto van de aanhanger in de schriftelijke uiteenzetting van het college in hoger beroep is dat niet zo. Op die foto staat een aanhanger van iemand anders. [appellant] stelt dat hij deze aanhanger niet heeft geclaimd en dat hij in deze situatie niet de overtreder is.

6.1. De Afdeling houdt het er op grond van de dossierstukken voor dat [appellant] de aanhanger wel heeft aangewezen als zijn eigendom. Zij kent er daarbij beteke-

nis aan toe dat op 28 februari 2020 slechts één object is gestickerd met een last onder bestuursdwang. Het college heeft de foto van de aanhanger in beroep bij het verweerschrift gevoegd. [appellant] heeft in die procedure – in beroep bij de rechtbank dan wel op de zitting bij de rechtbank – echter niet gesteld dat de aanhanger niet van hem is. Dat de foto aan zijn aandacht zou zijn ontsnapt omdat hem met betrekking tot meer objecten lasten onder bestuursdwang zijn opgelegd, zoals hij op de zitting bij de Afdeling heeft aangevoerd, acht de Afdeling niet geloofwaardig en komt voor zijn risico. De rechtbank is er terecht van uitgegaan dat [appellant] de eigenaar is van de aanhanger, althans heeft geclaimd te zijn, en daarmee overtreder is van artikel 5:50, eerste lid, van de verordening.

6.2. Het betoog faalt.

Afzien van handhaving?

7. Gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, zal bij een

overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Alleen onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevraagd dit niet te doen. Handhavend optreden kan onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen doelen, zodat van optreden in die concrete situatie moet worden afgezien.

7.1. [appellant] betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat sprake is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan het college van handhavend optreden af had moeten zien. Zaanderhorn is in het verleden aangewezen en bestemd als terrein voor kermisexploitanten met hun pakwagens. De kermisexploitanten moeten dan ook in de gelegenheid worden gesteld om hun pakwagens te stallen en deze in de winter te repareren. Ook wijst hij erop dat de gemeente rond 1994 kermisexploitanten met hun pakwagens heeft verhuisd naar een locatie op de Ducaatstraat, maar dat hij een van de vijf kermisexploitanten is die is achtergebleven omdat er geen geld en/of ruimte meer was om ook hen naar de Ducaatstraat te verhuizen. De achterblijvers willen ook graag naar een nieuwe locatie of ruimte voor hun pakwagens. Zij hebben het college in de loop der jaren daarover verschillende voorstellen gedaan, zoals het voorstel om op Zaanderhorn een stuk grond van de gemeente te mogen huren om daar hun pakwagens te stallen. De gemeente is daar niet op ingegaan. Zijn belang als kermisexploitant om zijn bedrijf uit te kunnen blijven oefenen weegt volgens hem zwaarder dan het belang van het college om handhavend

op te treden. Het college had de situatie met hem en de andere bewoners van Zaanderhorn moeten bespreken in plaats van handhavend op te treden.

7.2. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat er geen bijzondere omstandigheden zijn op grond waarvan het college van handhaving had moeten afzien. Vast staat dat voor het stallen van pakwagens, anders dan voor de woonwagens, aan de Zaanderhorn geen gedoogbeschikking is gegeven. Gelet op wat in de stukken en tijdens de zitting naar voren is gebracht, komt het de Afdeling voor dat er, zoals [appellant] stelt, desondanks wel gedurende lange tijd pakwagens aan de Zaanderhorn zijn gestald. Het college heeft op zitting verklaard dat destijds niet direct handhavend is opgetreden, maar dat de bewoners steeds zelf de gelegenheid is gegeven om de pakwagens te verwijderen. Dit heeft [appellant] niet weersproken. Daarbij wijst het college erop dat de desbetreffende aanhanger is geplaatst na een eerdere handhavingsactie in 2019, waarbij het terrein is opgeschoond. Onder deze omstandigheden kan niet worden geoordeeld dat [appellant] erop mocht vertrouwen dat het college niet handhavend zou optreden. Het is te begrijpen dat [appellant] als kermisexploitant een plaats nodig heeft om zijn pakwagens te stallen. Dit is echter geen bijzondere omstandigheid op grond waarvan het college van handhaving had moeten afzien. Daarbij is van belang dat het college erop heeft gewezen dat er belangen van derden in het geding waren. Het college heeft namelijk klachten ontvangen van bewoners van de Hemkade. Deze hielden onder meer in dat zij niet meer bij hun achtertuinen konden komen door geplaatste objecten, zoals de aanhanger van [appellant].

7.3. Het betoog faalt. Wel vindt de Afdeling het gewenst dat het college met [appellant] en de andere achtergebleven kermisexploitanten aan de Zaanderhorn in gesprek blijft om een oplossing voor hun situatie te vinden. Het is voor hen belangrijk dat zij een plek hebben waar zij legaal hun pakwagens

kunnen stallen. Dat kunnen zij al tientallen jaren niet. Voor andere kermisexploitanten die eerder aan de Zaanderhorn woonden, is ook een oplossing gezocht. Niet valt in te zien waarom het college zich niet zou kunnen inspannen om een oplossing te vinden voor [appellant] en de andere achterblijvers.”

2. Voor oplegging LOB niet van belang of degene aan wie de last wordt opgelegd overtreder is. Onvoldoende basis om specifiek appellant als overtreder van het zonder vereiste omgevingsvergunning bouwen en in stand laten van de hekwerken aan te merken.

ABRvS 16 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:767

Voor oplegging LOB is niet van belang of degene aan wie de last wordt opgelegd overtreder is. Anders dan bij dwangsomaanschrijving, gaat het bij bestuursdwangaanschrijving om een geboden gelegenheid om - ter voorkoming van het optreden door het bestuursorgaan zelf - maatregelen te treffen om de illegale situatie te beëindigen. Niet aannemelijk gemaakt dat appellant overtreder is. Aanmerking van appellant als overtreder is uitsluitend gebaseerd op de uitlatingen die [persoon] heeft gedaan over dierenweide, dat deze al gedurende zeker 40 jaar in gebruik is van de familie en dat enkel de familie, waaronder appellant, woonde op naastgelegen woonwagenveld. Onvoldoende basis om specifiek appellant als overtreder van het zonder vereiste omgevingsvergunning bouwen en in stand laten van de hekwerken aan te merken.

“5.2. Over het betoog van het college dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat niet duidelijk is wie beide rijen hekwerken heeft geplaatst, overweegt de Afdeling ten eerste dat de rechtbank met deze overweging niet buiten de omvang van het geding is getreden. Dat [appellant sub 1] in bezwaar niet heeft aangevoerd dat niet hij, maar de gemeente de hekwerken heeft geplaatst, is niet van belang. [appellant sub 1] heeft dit betoog in beroep wel aangevoerd. De rechtbank is op dat betoog, gelet op artikel 8:69, eerste lid, van de Awb, terecht ingegaan.

De Afdeling overweegt verder dat het voor het besluit tot oplegging van de bestuursdwang niet van belang is of degene aan

wie de last onder bestuursdwang wordt opgelegd overtreder is. Anders dan bij een dwangsomaanschrijving, gaat het bij een bestuursdwangaanschrijving om een geboden gelegenheid om - ter voorkoming van het optreden door het bestuursorgaan zelf - maatregelen te treffen om de illegale situatie te beëindigen. Vergelijk (onder 3 en 3.1 van) de uitspraak van de Afdeling van 24 juli 2013, ECLI:NL:RVS:2013:3062. Gelet hierop is in artikel 5:24, derde lid, van de Awb bepaald dat de last onder bestuursdwang moet worden bekendgemaakt aan de overtreder en aan de rechthebbende op het gebruik van de zaak waarop de last betrekking heeft. Voor de vraag of het bestuursorgaan bevoegd is om gebruik te maken van de bestuursdwangbevoegdheid is het in beginsel

niet van belang of de geadresseerde ook de overtreder is. De vraag wie de overtreder is, is wel van belang bij de beantwoording van de vraag op wie de kosten van de toepassing van bestuursdwang kunnen worden verhaald. Die kosten kunnen op grond van artikel 5:25, eerste lid, van de Awb immers alleen worden verhaald op de overtreder. De Afdeling zal gelet op het betoog van [appellant sub 1] op die vraag ingaan bij de beoordeling van zijn hoger beroep. (...)

6.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 23 juli 2014, ECLI:NL:RVS:2014:2728 onder 5.1) is de overtreder, gelet op artikel 5:1, tweede lid, van de Awb, degene die het desbetreffende wettelijke voorschrift schendt. Dit is in de eerste plaats degene die de verboden handeling fysiek verricht. Daarnaast kan in bepaalde gevallen degene die de overtreding niet zelf feitelijk begaat, doch aan wie de handeling is toe te rekenen, voor de overtreding verantwoordelijk worden gehouden en derhalve als overtreder worden aangemerkt.

Zoals de Afdeling ook eerder heeft overwogen, bijvoorbeeld in de uitspraak van 11 december 2019, ECLI:NL:RVS:2019:4143, ligt het op de weg van het college om aannemelijk te maken dat [appellant sub 1] overtreder was en de daartoe vereiste feiten te stellen. Het is vervolgens aan [appellant sub 1] om die feiten, indien daartoe aanleiding bestond, te weerleggen of nader te verklaren, bij gebreke waarvan de rechter in beginsel van de juistheid van de feiten, zoals het college die heeft vastgesteld, dient uit te gaan.

6.2. Uit het verhandelde ter zitting is gebleken dat de aanmerking van [appellant sub 1] als overtreder door het college uitsluitend is gebaseerd op de uitlatingen die [persoon] heeft gedaan over de dierenweide, dat deze al gedurende zeker 40 jaar in gebruik is van de familie en dat enkel de familie, waaronder ook [appellant sub 1], woonde op het naastgelegen woonwagencamp. De Afdeling is van oordeel dat dit onvoldoende basis is om specifiek [appellant sub 1] als overtreder van het zonder vereiste omgevingsvergunning bouwen en in stand laten van de hekwerken aan te merken. Het college heeft niet aannemelijk gemaakt dat in dit geval [appellant sub 1] overtreder is. Voor zover het college in hoger beroep heeft verwezen naar de verklaring van de wijkbeheerder van 22 maart 2021, overweegt de Afdeling dat uit deze verklaring ook niet volgt dat [appellant sub 1] opdracht heeft gegeven voor het plaatsen van de hekwerken op de dierenweide, omdat in de verklaring staat dat de opdracht afkomstig was van een van de bewoners van de woonwagens, maar niet is genoemd dat dat [appellant sub 1] zou zijn geweest.

Gelet op het vorenstaande heeft het college [appellant sub 1] ten onrechte aangemerkt als overtreder en bepaald dat de kosten van toepassing van bestuursdwang op hem worden verhaald. Dit heeft de rechtbank niet onderkend.

Het betoog slaagt.”

3. Houden van paarden niet in strijd met woonbestemming. Ruimtelijke uitstraling.

ABRvS 14 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2586

Houden van paarden i.c. niet in strijd met woonbestemming. Ook zonder bedrijfsmatig gebruik kan sprake zijn van activiteiten die vanwege hun aard, omvang of intensiteit in strijd zijn met de woonbestemming. Hangt af van de specifieke omstandigheden van het geval. Daarbij is bepalend of de ruimtelijke uitstraling die dat gebruik gezien zijn aard, omvang en intensiteit heeft, van dien aard is dat deze planologisch gezien niet meer valt te rijmen met de woonfunctie van het betrokken perceel. Of de activiteit een inrichting in de zin van artikel 1.1, eerste lid, van de Wm is, is daarvoor niet bepalend. Dat de mestput een inrichting is, is dus geen reden om te oordelen dat er strijd met de woonbestemming is.

“4.1. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de rechtbank terecht overwogen dat het college zich op het standpunt heeft mogen stellen dat geen sprake is van bedrijfsmatige activiteiten op het perceel of van activiteiten die vanwege hun aard, omvang of intensiteit in strijd zijn met de woonbestemming. Vast staat dat het college niet heeft geconstateerd dat sprake is van bedrijfsmatige activiteiten op het perceel. De door [appellante] aangedragen omstandigheden leiden niet tot twijfel over de juistheid van deze constatering.

[appellante] voert onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 11 december 2013 terecht aan dat ook zonder bedrijfsmatig gebruik sprake kan zijn van activiteiten die vanwege hun aard, omvang of intensiteit in strijd zijn met de woonbestemming. Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 28 oktober 2020 (ECLI:NL:RVS:2020:2561, onder 6.1) heeft overwogen, hangt het van de specifieke omstandigheden van het geval af of het houden van paarden in overeenstemming is met de woonbestemming. Daarbij is bepalend of de ruimtelijke uitstraling die dat

gebruik gezien zijn aard, omvang en intensiteit heeft, van dien aard is dat deze planologisch gezien niet meer valt te rijmen met de woonfunctie van het betrokken perceel. Of de activiteit een inrichting in de zin van artikel 1.1, eerste lid, van de Wm is, is daarvoor niet bepalend. Het enkele feit dat de mestput een inrichting is, is dus geen reden om te oordelen dat er strijd met de woonbestemming is.

Weliswaar zijn er op het perceel diverse voorzieningen aanwezig voor het houden van paarden, maar dit betekent op zichzelf nog niet dat er sprake is van een op winst gerichte bedrijfsmatige exploitatie en bedrijfsmatige commerciële activiteiten. Het betekent ook niet dat er strijd is met de woonbestemming. Ook de advertentie voor een weekendhulp duidt hier niet op, net als de omstandigheid dat een groot deel van het perceel wordt gebruikt voor het houden van paarden en de daarbij komende werkzaamheden. Op de zitting heeft [vergunninghouder] toegelicht dat zij op dit moment twee paarden en een pony op het perceel heeft, maximaal vier dieren tege-

lijk op het perceel heeft gehouden en nooit meer dan twee paarden op het perceel heeft bereden. Ook heeft zij toegelicht dat er geen rijlessen op het perceel worden aangeboden, maar dat kennissen incidenteel gebruik maken van de rijbak. Naar het oordeel van de Afdeling heeft [appellante] niet aanneemelijk gemaakt dat [vergunninghouder] haar bedrijven vanaf het perceel exploiteert. De enkele stelling van [appellante] dat dit het

geval is, is daarvoor onvoldoende. Beide bedrijven staan ingeschreven op een ander adres. Daarbij heeft [vergunninghouder] toegelicht dat in elk geval een van deze bedrijven al jaren niet actief is. Verder is niet gebleken van het bedrijfsmatig trainen en verkopen van paarden of dat deze activiteiten een omvang hebben die in strijd is met de woonbestemming van het perceel.”

4. Kostenverhaal. Alleen daadwerkelijke kosten verhalen. Afronden naar boven mag niet.

ABRvS 21 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2734

Nu het college een hoger bedrag heeft verhaald dan gelet op de eigen kostenberekening mogelijk was, komt het besluit alleen daarom al voor vernietiging in aanmerking.

“2.3. Naar het oordeel van de Afdeling kan de overgelegde kostenberekening niet als toereikende onderbouwing van de door het college verhaalde kosten dienen, alleen al omdat volgens die berekening de verhaalbare kosten €199,57 bedragen, terwijl een bedrag van €200,00 op [appellante] is verhaald. Het verhalen van een hoger bedrag dan de kosten van de bestuursdwang is niet mogelijk en een bevoegd gezag kan dus ook niet meer verhalen dan het bedrag dat het zelf als de maximaal te verhalen kosten heeft berekend. Ook niet door dat bedrag naar boven af te ronden, zoals het college hier wellicht heeft gedaan, omdat ook dan meer wordt verhaald dan de (verhaalbare) kosten van de bestuursdwang. Voor zover het college in het besluit van 26 december 2021 en het verweerschrift heeft gesteld dat de daadwerkelijke kosten van de bestuursdwang hoger zijn dan €200,00 en dat met dat bedrag slechts een deel van die kosten wordt verhaald, overweegt de Afdeling dat het college daarmee lijkt te suggereren dat uit coudance is afgezien van het verhalen van kosten die op zich wel verhaalbaar waren. In de kostenberekening staat echter duidelijk dat het bedrag van €199,57 overeenkomt met de verhaalbare kosten, oftewel de maximaal te verhalen kosten, en dat de andere daarin genoemde kosten niet verhaalbaar zijn.

Nu het college, gelet op het voorgaande, een hoger bedrag heeft verhaald dan gelet op de eigen kostenberekening mogelijk was, komt het besluit van 21 februari 2022 alleen daarom al voor vernietiging in aanmerking. De Afdeling komt niet toe aan de vraag of het college met de kostenberekening voldoende heeft onderbouwd dat alle kosten die zijn vervat in het bedrag van €199,57 kunnen worden aangemerkt als verhaalbare kosten van de bestuursdwang en, zo ja, of die kosten niet onredelijk hoog zijn. Wel merkt de Afdeling in zoverre op dat de overgelegde kostenberekening uitsluitend een specificatie bevat van de gestelde kosten, zonder inzichtelijke onderbouwing van de hoogte van de respectievelijke kostenposten. Het college zal opnieuw op het bezwaar van [appellante] moeten beslissen en in het nieuwe besluit moeten motiveren waarom het bedrag van €199,57 overeenkomt met de verhaalbare kosten van de bestuursdwang en niet onredelijk hoog is. De Afdeling gaat ervan uit dat het college [appellante] in dat verband nog een gelegenheid zal bieden om op de opbouw van dat bedrag te reageren.

Het betoog slaagt.”

5. Verwijdering schoorsteenkanaal. College mocht zich baseren op bouwtekening pand, want geen toegang verleend tot ruimte waar schoorsteen zich bevindt.

ABRvS 28 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2813

College heeft aannemelijk gemaakt dat de draagconstructie door het verwijderen van het schoorsteenkanaal is veranderd. Dit standpunt van het college is vervolgens bevestigd in het verslag van de STAB. Aannemelijk dat de draagconstructie is veranderd. Omgevingsvergunningplichtig.

“4.4. Het college heeft zich gebaseerd op de bouwtekeningen van het pand. In de uitspraak van de Afdeling van 20 juni 2018, ECLI:NL:RVS:2018:2005, waar partijen naar verwijzen waren bouwtekeningen, en de bijbehorende toelichting van het college, voldoende om aan te nemen dat de draagconstructie was veranderd. In die zaak was, zoals [appellant] stelt, de conclusie van het college inderdaad niet bestreden, maar hieruit volgt niet dat tekeningen en een toelichting daarop niet voldoende kunnen zijn om te concluderen dat de draagconstructie is veranderd.

De Afdeling is van oordeel dat het college zich op de tekeningen heeft mogen baseren omdat [appellant] tijdens de controle door de inspecteur van de Haagse Pandbrigade geen toegang heeft willen geven tot de ruimte waar de schoorsteen zich bevindt. Het college stelt dat de tekeningen voldoende aannemelijk maken dat verwijdering van het schoorsteenkanaal de draagconstructie op enige wijze heeft veranderd. Hierbij heeft het college rekening gehouden met de periode waarin de woningen zijn gebouwd. Volgens het college is de raveling op de

bouwtekening alleen voor het opvangen van de vloerbalken. De raveling ligt - in verband met warmteoverdracht - vrij van het metselwerk van de schoorsteen. Het bovendakse schoorsteenkanaal dat tot in de kruipruimte doorloopt - gespiegeld aan eenzelfde kanaal in de woningen daarnaast - zorgt voor stabiliteit en heeft een dragende functie om het bovenliggende gewicht op te vangen. Het weghalen van het kanaal verzwakt de constructie en zorgt volgens het college voor (over)spanningen in de constructie die kunnen leiden tot scheurvorming.

Naar het oordeel van de Afdeling heeft het college hiermee aannemelijk gemaakt dat de draagconstructie door het verwijderen van het schoorsteenkanaal is veranderd. Dit standpunt van het college is vervolgens bevestigd in het verslag van de STAB. In het verslag van de STAB staat onder andere dat “het verwijderen van het schoorsteenkanaal op de eerste etage de draagconstructie van (een deel van) het pand wel heeft beïnvloed doordat met het verwijderen van het schoorsteenkanaal bij nummer 8 de stabiliteit van het gehele schoorsteenkanaal is verstoord”. Dat niet met 100% zekerheid kan

worden vastgesteld hoe het schoorsteenkanaal onderdeel uitmaakt van de draagconstructie, doet er niet aan af dat op basis van de beschikbare gegevens, waaronder de tekeningen, aannemelijk is dat de draagconstructie is veranderd. De verklaringen van Constructie Adviesbureau Booms en een aantal anderen die [appellant] heeft overgelegd die inhouden dat de draagconstructie niet is veranderd, doen hier niet aan af omdat die verklaringen niet vergezeld gaan van onomstotelijk bewijs van de juistheid van de in die verklaringen ingenomen standpunten.

Dat de rechtbank de STAB heeft ingeschakeld en zich laat voorlichten door de STAB over technische aspecten in deze zaak, betekent, anders dan [appellant] meent, niet dat het college niet aannemelijk heeft gemaakt dat sprake was van een verandering van de draagconstructie en dat alleen al daarom sprake was van een motiveringsgebrek in het besluit van 23 september 2019. Zoals uit het voorgaande blijkt heeft het college wel aannemelijk gemaakt dat sprake was van verandering van de draagconstructie. Ook de stelling dat geen schade zichtbaar is in de woningen, doet niet af aan de conclusie dat aannemelijk is dat de draagconstructie is veranderd omdat sprake kan zijn van een verandering die niet tot zichtbare schade leidt of nog niet tot zichtbare schade heeft geleid.

Naar het oordeel van de Afdeling heeft de

rechtbank terecht overwogen dat het college zich op het standpunt kon stellen dat aannemelijk is dat de draagconstructie is veranderd, en dat geen sprake is van een activiteit als bedoeld in artikel 3, aanhef en onderdeel 8, van bijlage II van het Bor. Voor de verwijdering van het schoorsteenkanaal was daarom een omgevingsvergunning nodig, waarover [appellant] niet beschikt. Het college was daarom bevoegd om handhavend op te treden.

Voor zover [appellant] er ter zitting op heeft gewezen dat uit de tool/vergunningencheck op de website van de gemeente volgde dat zij geen omgevingsvergunning hoefde aan te vragen, oordeelt de Afdeling dat - al aangenomen dat dit zo was - [appellant] hieraan niet gerechtvaardigd het vertrouwen kon ontlenen dat geen sprake was van een vergunningplicht voor het verwijderen van het schoorsteenkanaal. Eén van de vragen in de tool/vergunningencheck is of de draagconstructie van het bouwwerk wordt veranderd, de uitkomst is dan uiteraard afhankelijk van wat hierbij wordt ingevuld.

Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank terecht overwogen dat sprake was van een overtreding en het college op juiste gronden is overgegaan tot het opleggen van de last onder dwangsom.

Het betoog slaagt niet.”

PLATFORM

HANDHAVING EN TOEZICHT IN DE FYSIEKE LEEFOMGEVING

Als lid van dit nieuwe landelijke platform is jouw organisatie voor **€699,-** per jaar verzekerd van exclusieve toegang tot actuele kennis, innovatie en intervisie op het vlak van handhaving en toezicht.

Chantal van Mil

024 - 382 83 12
c.van.mil@hekkelman.nl

PLATFORMLEDEN KRIJGEN EXCLUSIEVE TOEGANG TOT:

Vier keer per jaar webinar 'Kwartaalupdate handhaving en toezicht'

Chantal organiseert **4 keer** per jaar een webinar over de belangrijkste ontwikkelingen in de rechtspraak op het gebied van handhaving en toezicht. Met ruimte om vooraf casussen in te brengen en tijdens het webinar vragen te stellen.

Een jaarlijkse fysieke bijeenkomst

Jaarlijks verzorgt Chantal een **verdiepende studiebijeenkomst** over een specifiek thema in het vakgebied handhaving en toezicht. Toegesplitst op de actualiteit, zoals bijvoorbeeld handhaving onder de Omgevingswet.

De besloten LinkedIn groep

Via een besloten groep houdt Chantal je **wekelijks** op de hoogte van recente rechtspraak, geeft ze updates over haar promotieonderzoek met als onderwerp het evenredigheidsbeginsel en beantwoordt vragen. Daarnaast kunnen vakgenoten met elkaar de discussie aangaan.

Nieuwe publicaties & blogs

Als eerste ontvang je de nieuwste publicaties en blogs van Chantal over handhaving en toezicht direct in je mailbox.

Een maandelijkse nieuwsbrief

Chantal stuurt je **iedere maand** een nieuwsbrief met de belangrijkste uitspraken en tips voor de praktijk.

MEER INFORMATIE OF DIRECT AANMELDEN?
PLATFORMHANDHAVINGENTOEZICHT@HEKKELMAN.NL